

Teza: tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych.

Nieprawomocny wyrok sądu karnego oraz tożsame, bardzo poważne zarzuty stawiane radcy prawnemu w postępowaniu dyscyplinarnym w pełni uzasadniają utrzymanie w mocy postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych.

Sygn. akt WO-16/20

POSTANOWIENIE
z dnia 30 października 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

SSSD Krzysztof Górecki

SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

SWSD Andrzej Hryniewicki

Protokolant: Dorota Waleszkiewicz

w sprawie zażalenia radcy prawnego M. G.

na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 10 września 2019 r. sygn. akt D 76/17 o oddaleniu wniosku obwinionego o uchylenie postanowienia o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych

postanawia

1.

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;

2.

zasądzić na rzecz obrońcy obwinionego radcy prawnego K. P. kwotę 840 zł z tytułu kosztów obrony z urzędu i wypłacić tę kwotę ze środków Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie;

3.

zasądzić od obwinionego na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie kwotę 840 zł z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu;

4.

kosztami postępowania w kwocie 1200 zł obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje:

Przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. toczy się postępowanie dyscyplinarne przeciwko radcy prawnemu M. G., wpisanemu na listę radców prawnych pod numerem WA- (...) (...), z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30 października 2017 r. (RD 309/16), za sygn. akt D 76/18. Zastępca Rzecznika zarzucił Obwinionemu, że:

1.

w okresie od listopada 2011 r. do września 2015 r. działając wspólnie i w porozumieniu ze współnikiem radcą prawnym P. Ż., z którym wspólnie prowadził Kancelarię (...) sp.j., dopuścił się zachowań niegodnych radcy prawnego, niełojalnych względem klienta (...) sp. z o.o. poprzez podjęcie w imieniu klienta czynności bez zgody i wiedzy klienta, sprzecznych z interesem oraz wolą klienta, w celu uzyskania od klienta na rzecz kancelarii, w której radca prawny jest współnikiem nienależnych korzyści finansowych, w realizacji z góry powziętego zamiaru poprzez: zawarcie w imieniu klienta z kancelarią, w której radca prawny jest współnikiem w dniu 24 listopada 2011 roku umowy o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia od sukcesu w związku ze świadczeniem bieżącej obsługi prawnej w kwocie 1.224.818,66 zł, złożenie dnia 11 kwietnia 2012 roku w formie aktu notarialnego przed notariuszem oświadczenia o dobrowolnym poddaniu reprezentowanego klienta egzekucji co do powyższej kwoty 1.224.818,66 zł, złożenie wniosku o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności, zawarcie w imieniu klienta, z kancelarią, w której radca prawny jest współnikiem w dniu 2 września 2013 roku umowy o uznaniu należności głównej wynikającej z umowy o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia z dnia 24 listopada 2011 roku, a następnie złożenie we wrześniu 2015 roku złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji ww. kwoty i w jego następstwie wyegzekwowanie z majątku klienta kwoty 1.259.760,69 zł oraz zatajenie wszystkich wyżej wymienionych okoliczności przed klientem, tj. o naruszenie art. 8, 10, 11 ust. 1 i 2, 12 ust. 1, 25 ust. 1, 30 ust. 1 i 2, 36 ust. 1 i 2 oraz 44 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w zw. z art. 2

oraz z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.),

2.

w okresie od października 2015 roku będąc (...) kancelarii (...) sp.j. wystąpił przeciwko byłemu klientowi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z pozwem i popierał powództwo o zapłatę tytułem zaległego podatku VAT oraz odsetek od zaległego podatku VAT od wynagrodzenia dodatkowego na podstawie umowy z dnia 24 listopada 2011 roku, zawartej w imieniu klienta przez współnika radcy prawnego bez wiedzy i zgody klienta oraz wbrew interesowi i woli klienta w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy sygn. akt XXVI GC 1093/15 tj. o naruszenie art. 8, 10, 11 ust. 1 i 2, 12 ust. 1, 25 ust. 1, 30 ust. 1 i 2, 36 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.),

3.

w okresie od września 2013 roku do września 2015 roku działając w porozumieniu ze współnikiem radcą prawnym P. Ż., z którym wspólnie prowadził kancelarię (...) sp.j. dopuścił się zachowań niegodnych radcy prawnego, niełojalnych względem klienta (...) sp. z o.o. poprzez podjęcie przez radcę prawnego w imieniu klienta czynności bez wiedzy i zgody klienta, sprzecznych z interesem oraz wolą klienta, w celu uzyskania od klienta na rzecz kancelarii, w której radca prawny jest współnikiem nienależnych korzyści finansowych, w realizacji z góry powziętego zamiaru poprzez: zawarcie imieniu klienta z kancelarią, której radca prawny jest współnikiem w dniu 17 września 2013 roku umowy o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia od sukcesu w związku ze świadczeniem bieżącej obsługi prawnej z kancelarią, w której radca prawny był współnikiem, złożenie w formie aktu notarialnego przed notariuszem oświadczenia o dobrowolnym poddaniu reprezentowanego klienta egzekucji co do powyższego wynagrodzenia, złożenie wniosku o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności, zawarcie w dniu 17 lipca 2014 roku umowy z kancelarią, w której radca prawny był współnikiem o uznaniu należności głównej wynikającej z umowy o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia do kwoty 1.135.329,95 złotych na podstawie umowy z dnia 17 września 2013 roku, a następnie we wrześniu 2015 roku

złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji ww. kwoty oraz zatajenie przed klientem wszystkich wyżej wymienionych okoliczności tj. naruszenie art. 8, 10, 11 ust. 1 i 2, 12 ust. 1, 25 ust. 1, 30 ust. 1 i 2, 36 ust. 1 i 2, 44 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w zw. z art. 2 oraz z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późn. zm.),

4.

w okresie od września 2015 r. radca prawny, będąc (...) kancelarii (...) sp. j., w której jest współnikiem wystąpił przeciwko byłemu klientowi (...) sp. z o.o. z pozwem i popierał powództwo o zapłatę tytułem zaległego podatku VAT oraz odsetek od zaległego podatku VAT od wynagrodzenia dodatkowego na podstawie umowy z dnia 17 września 2013 r., zawartej w imieniu klienta przez współnika radcy prawnego bez wiedzy i zgody klienta oraz wbrew interesowi i woli klienta w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie, tj. naruszenie art. 6, 8, 10, 11 ust. 1 i 2, 12 ust. 1, 25 ust. 1, 30 ust. 1 i 2, 36 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych,

5.

w okresie od czerwca 2015 r. radca prawny, będąc (...) kancelarii (...) sp.j., udzielał klientom (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. i jego pełnomocnikowi fałszywych zapewnień, co do kompletności przekazywanej dokumentacji w sprawach dotyczących klientów, pomimo iż radca prawny rozeznawał, że w przekazywanej dokumentacji brak jest dokumentów, na podstawie których kancelaria dochodzi od klienta wynagrodzenia, tj. naruszenie art. 8, 10, 11 ust. 1 i 2, 12 ust. 1, 25 ust. 1 oraz 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 8/ (...) Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w zw. z art. 2 oraz z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

W związku z zarzucanymi czynami przeciwko obwinionemu toczyło się także postępowanie

karne, w którym zapadł już nieprawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, (...)

Wydział Karny z dnia 20 maja 2019 r .

Radca prawny M. G. oskarżony o to że:

1.

w okresie od 24 listopada 2011 r. do 2 września 2013 r. W W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. nadużył uprawnień przysługujących mu z racji pełnienia funkcji prokurenta samoistnego (...) sp. z o.o. poprzez podpisanie, wbrew woli prezesa i jedyne go członka zarządu w/w/ spółki, umowy z dnia 24 listopada 2011 r. o dodatkowe wynagrodzenie od sukcesu w wysokości 1.224.818,66 zł dla spółki (...) sp. j. odniesionego w postępowaniu o ustalenie wysokości opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości przy ul. (...) w W., podpisanie aktu notarialnego z dnia 11 kwietnia 2012 r., w którym poddano (...) sp. z o.o. dobrowolnej egzekucji roszczeń wynikających z w/w/ umowy, podpisanie umowy z dnia 02 września 2013 r. o uznaniu odsetek od kwoty 1.224.818,66 zł stanowiącej w/w wynagrodzenie od sukcesu za okres od 02 marca 2012 r. do 02 września

r. w kwocie 239.930 zł i wyrządził w ten sposób (...) sp. z o.o. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.464.748,66 zł tj. o czyn z art. 296§ 1,2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2013

2.

w okresie od 17 września 2013 r. do 31 października 2014 r. w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. nadużył uprawnień przysługujących mu z racji pełnienia funkcji prokurenta samoistnego (...) sp. z o.o. poprzez podpisanie, wbrew woli prezesa i jedyne go członka zarządu w/w/ spółki, umowy z dnia 17 września 2013 r. o dodatkowe wynagrodzenie od sukcesu w wysokości 1.040.123,07 dla spółki (...) sp. j. z odniesionego w sprawie o ustalenie wysokości opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości przy ul. (...) w W., umowy z dnia 15 lipca 2014 r. o uznaniu roszczeń wynikających z w/w/ umowy, w tym roszczenia głównego oraz odsetek od tej kwoty w wysokości 95.206,88 zł za okres od 30 października 2013 r. do 15 lipca 2014 r., podpisanie aktu notarialnego z dnia 17 lipca

r., w którym poddano (...) sp. z o.o. dobrowolnej egzekucji roszczeń wynikających z w/w/ umowy uznania roszczeń, podpisanie umowy z dnia 31 października 2014 r. o uznaniu odsetek od kwoty 1.135.329,95 w wysokości 43.671,32 zł za okres od 16 lipca 2014 r. do 31 października 2014 r. oraz podpisanie aktu notarialnego z dnia 31 października 2014 r. w którym poddano (...) sp. z o.o. dobrowolnej egzekucji kwoty roszczenia o odsetki uznanego umową z dnia 31 października 2014 r. i wyrządził w ten sposób (...) sp. z o.o. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 1.179.001,27 zł tj. o czyn z art. 296§ 1,2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2014

uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzył mu karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz 1000 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 zł; orzekł wobec oskarżonego radcy prawnego zakaz wykonywania zawodu radcy prawnego oraz zajmowania stanowisk prokurenta w ramach jakiegokolwiek działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę na okres 8 lat oraz orzekł o obowiązku naprawie szkody na rzecz obydwóch spółek.

W aktach sprawy znajduje się wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, XVIII Wydział Karny z dnia 20 maja 2019 r. (k. 1797-1999 t. XII).

Dnia 10 września 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. wydał postanowienie o sygn. akt D 76/17 o oddaleniu wniosku obwinionego o uchylenie postanowienie o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych (k. 1896).

Na niniejsze postanowienie Obwiniony złożył zażalenie (k.2331-2334), w którym zaskarżył w całości postanowienie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 65² ust. 4 i 5 ustawy o radcach prawnych oraz art. 98§1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt.1 ustawy o radcach prawnych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne, może być tymczasowo zawieszony w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy. Postanowienie o tym zawieszeniu wydaje sąd dyscyplinarny z urzędu bądź na wniosek stron.

Z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych wynika, że sąd dyscyplinarny może zawiesić tymczasowo radcę prawnego w czynnościach zawodowych, jeżeli spełnione są łącznie dwa warunki:

(1)

przeciwko temu radcy prawnemu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne,

(2)

występują „szczególnie uzasadnione okoliczności sprawy”.

Rozpoznając zatem okoliczności sprawy i wążąc racje przemawiające za i przeciw zastosowaniu środka z art.65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych, Okręgowy Sąd

Dyscyplinarny słusznie doszedł do przekonania, że są one tego rodzaju, iż wymagają w chwili obecnej zawieszenia uprawnienia do wykonywania czynności zawodowych przez Obwinionego.

W tym zakresie istotne i decydujące znaczenie mają, łącznie, następujące okoliczności:

1)

Obwiniony został skazany nieprawomocnym wyrokiem sądu karnego.

2)

Wyższy sąd Dyscyplinarny, bazując na materiale dowodowym, zgromadzonym w aktach postępowania dyscyplinarnego (D 76/18) podzielił przekonanie (...) w W., że zebrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że Obwiniony popełnił czyny zarzucane w postępowaniu dyscyplinarnym. Podstawową przesłanką postanowienia (...) jest bowiem, że radca prawny stał się podmiotem bardzo poważnych zarzutów dyscyplinarnych, dotyczących jego działalności zawodowej oraz został skazany nieprawomocnym wyrokiem sądu karnego. To, w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, stanowi szczególnie uzasadnione okoliczności nakładające na sąd dyscyplinarny obowiązek działania na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

3)

Czyny zarzucone w postępowaniu dyscyplinarnym są poważne, pozostają w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego. Obwiniony nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych czynów. W tej sytuacji, nie jest wykluczone dalsze postępowanie Obwinionego w sposób podobny bądź tożsamy do opisanego w zarzutach wniosku o ukaranie. Jeżeli sposób postępowania Obwinionego zostanie uznany za przewinienie dyscyplinarne, dalsze jego podobne czyny mogą stanowić również o naruszeniu zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Tymczasowe zawieszenie prawa do wykonywania tego zawodu służyć będzie również zapobieżeniu popełnieniu przez Obwinionego nowego, ciężkiego przewinienia dyscyplinarnego.

Wobec zarzutów dyscyplinarnych oraz skazania za przestępstwo przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego (aczkolwiek nieprawomocne), tymczasowe zawieszenie prawa do wykonywania tego zawodu, jest uzasadnione. Niniejsze postanowienie jest wynikiem zważenia interesu indywidualnego i zbiorowego (postępowania karnego, interesu wymiaru sprawiedliwości, postępowania dyscyplinarnego, interesu klientów obecnych i potencjalnych oraz interesu w postaci dobrego imienia samorządu zawodowego i jego członków) odnośnie tego, czy obecnie uzasadnione jest wykonywanie czynności zawodowych przez Obwinionego. Celem tego postanowienia nie jest także wymierzenie kary, choć jest to środek niewątpliwie negatywny dla Obwinionego.